

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0385

Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne a należyte zarządzanie gospodarcze**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych a należytego zarządzania gospodarczego: wytyczne dotyczące stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (2015/2052(INI))**

(2017/C 355/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 (COM(2014)0494) (dalej „wytyczne”),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 4, 162 oraz 174–178 oraz art. 349,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”),
- uwzględniając oświadczenie Komisji w sprawie art. 23 zawarte w oświadczeniach dotyczących rozporządzenia (UE) nr 1303/2013⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie skutków ograniczeń budżetowych nałożonych na władze regionalne i lokalne w związku z wydatkami z funduszy strukturalnych UE w państwach członkowskich⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów strategii „Europa 2020”⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie siódmego i ósmego sprawozdania Komisji Europejskiej z postępów unijnej polityki spójności oraz w sprawie sprawozdania strategicznego 2013 dotyczącego realizacji programów na lata 2007–2013⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2014⁽⁶⁾,
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej pt. „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: promowanie rozwoju i dobrego rządzenia w regionach UE i miastach” z dnia 23 lipca 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Polityka spójności: sprawozdanie strategiczne 2013 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” z dnia 18 kwietnia 2013 r. (COM(2013)0210),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 lutego 2015 r. na temat wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. C 375 z 20.12.2013, s. 2.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0401.⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0132.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0038.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając ekspertyzę Parlamentu ze stycznia 2014 r. pt. „Europejskie zarządzanie gospodarką i polityka spójności” (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B, Polityka strukturalna i polityka spójności),
  - uwzględniając notatkę informacyjną Parlamentu z grudnia 2014 r. pt. „Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne a należyte zarządzanie gospodarcze: wytyczne dotyczące stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów” (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B, Polityka strukturalna i polityka spójności),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0268/2015),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności jest przede wszystkim polityką opartą na TFUE i wyrazem solidarności europejskiej oraz ma na celu zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE, a w szczególności zmniejszenie różnic między regionami poprzez promowanie zrównoważonego i harmonijnego rozwoju społeczno-ekonomicznego; mając na uwadze, że jest to również polityka inwestycyjna przyczyniająca się do realizowania celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- B. mając na uwadze, że obecne ramy ustawodawcze dotyczące polityki spójności – choć wiążą się z unijną strategią na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, europejskim semestrem i zintegrowanymi wytycznymi strategii „Europa 2020”, a także ze stosownymi zaleceniami dotyczącymi poszczególnych państw i zaleceniami Rady – podlegają bardzo konkretnym zadaniom, celom i zasadom horyzontalnym;
- C. mając na uwadze, że obecne ramy prawne europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych mają na celu umocnienie koordynacji, wzajemnego uzupełniania się i synergii z innymi strategiami politycznymi i instrumentami UE;
- D. mając na uwadze, że choć istnieją dowody wskazujące na to, że dobre zarządzanie i skuteczne instytucje to podstawowe warunki dla zrównoważonego i długotrwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz rozwoju społecznego i terytorialnego, niemniej jednak istnieje mniej dowodów dotyczących czynników makroekonomicznych, które wpływają na sposób działania polityki spójności;
- E. mając na uwadze, że nieprzewidywalność gospodarcza i finansowa oraz brak pewności prawnej mogą prowadzić do spadku poziomu inwestycji publicznych i prywatnych, zagrażając realizacji celów spójności;
- F. mając na uwadze, że wytyczne dotyczą pierwszej ścieżki działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów; mając na uwadze, że wiąże się to z przeprogramowaniem i zawieszeniem płatności, które nie są obowiązkowe, w przeciwieństwie do drugiej ścieżki art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, która wymaga zawieszenia zobowiązań lub płatności w przypadku gdy państwa członkowskie nie podejmą działania naprawczego w kontekście procesu europejskiego zarządzania gospodarczego;
- G. mając na uwadze słabe wyniki państw członkowskich w zakresie wdrażania rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, na jakie wskazują przeprowadzone przez Komisję oceny postępów we wdrażaniu 279 zaleceń dotyczących poszczególnych państw wydanych w latach 2012 i 2013, z których wynika, że 28 zaleceń zostało w pełni wdrożonych lub odnotowało poważny postęp (10%), 136 zaleceń (48,7%) osiągnęło względny postęp, natomiast w przypadku 115 (41,2%) zaleceń postęp ten był ograniczony lub w ogóle go nie odnotowano;

Łączenie skuteczności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym

1. podkreśla znaczenie instrumentów i zasobów polityki spójności dla utrzymania poziomu inwestycji o europejskiej wartości dodanej w państwach członkowskich i regionach w celu zwiększenia tworzenia miejsc pracy i polepszenia warunków społeczno-ekonomicznych, zwłaszcza w przypadku gdy inwestycje znacznie się zmniejszyły z powodu kryzysu gospodarczego i finansowego;

Środa, 28 października 2015 r.

2. jest przekonany, że realizacja celów polityki dotyczącej europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych nie powinna być hamowana mechanizmami zarządzania gospodarczego, przy czym uznaje ich znaczenie w przyczynianiu się do stabilnego otoczenia makroekonomicznego oraz skutecznej, efektywnej i skoncentrowanej na rezultatach polityki spójności;
3. uważa, że art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów musi być wykorzystywany jedynie do wspierania skutecznego wdrażania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
4. kładzie nacisk na wieloletni i długoterminowy charakter programów i celów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w przeciwieństwie do rocznego cyklu europejskiego semestru; podkreśla w tym kontekście konieczność zapewnienia jasności mechanizmów jego wdrażania oraz wzywa do ścisłej koordynacji między obydwoma procesami, a także między organami odpowiedzialnymi za ich wdrażanie;
5. podkreśla potrzebę przedstawienia przez Komisję białej księgi uwzględniającej długoterminowe skutki inwestycji publicznych oraz przedstawiającej typologię inwestycji jakościowych, tak by można było wyraźnie zidentyfikować te, które przynoszą najlepsze efekty w perspektywie długoterminowej;
6. przypomina, że polityka spójności odgrywa zasadniczą rolę i silnie zareagowała na ograniczenia makroekonomiczne i budżetowe w kontekście obecnego kryzysu, poprzez przeprogramowanie ponad 11 % dostępnych środków budżetowych w latach 2007–2012, tak aby sprostać najbardziej pilnym potrzebom i umocnić niektóre działania interwencyjne; podkreśla w związku z tym, że w kilku państwach członkowskich polityka spójności stała za ponad 80 % inwestycji publicznych w okresie 2007-2013;
7. zwraca się do Komisji o przedstawienie dalszych danych analitycznych na temat wpływu i znaczenia mechanizmów makroekonomicznych na rozwój regionalny i skuteczność polityki spójności, a także na współdziałanie ram europejskiego zarządzania gospodarczego z polityką spójności oraz o udzielenie dokładnych informacji na temat wkładu polityki spójności w realizację zaleceń dotyczących poszczególnych krajów i zaleceń Rady;
8. wzywa państwa członkowskie do jak najlepszego wykorzystania elastyczności oferowanej na mocy przepisów paktu stabilności i wzrostu;

Przeprogramowanie na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

Ogólne rozważania

9. przypomina, że wszelkie decyzje o przeprogramowaniu lub zawieszeniu na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów muszą mieć charakter wyjątkowy, być dobrze wyważone, a także wymagają dokładnego uzasadnienia i wdrożenia w ostrożny sposób ze wskazaniem odpowiednich programów lub priorytetów, tak aby zapewnić przejrzystość oraz umożliwić ich sprawdzenie i przegląd; podkreśla ponadto, że takie decyzje nie powinny zwiększać trudności, z jakimi borykają się te regiony i państwa członkowskie w wyniku ich otoczenia społeczno-ekonomicznego lub położenia geograficznego oraz szczególnych cech w rozumieniu art. 174 i 349 TFUE;
10. uważa, że porozumienia o partnerstwie i programy przyjęte w bieżącym okresie programowania uwzględniły stosowne zalecenia dotyczące poszczególnych państw i stosowne zalecenia Rady, dzięki czemu w średniej perspektywie zapewniono solidne podstawy dla uniknięcia przeprogramowania, chyba że warunki ekonomiczne miałyby się znacznie pogorszyć;
11. podkreśla, że częste przeprogramowywanie miałyby skutki odwrotne do zamierzonych i należy go unikać, aby nie zakłócać gospodarowania funduszami lub nie podważać stabilności i przewidywalności wieloletniej strategii inwestycyjnej, a także zapobiegać wszelkim negatywnym skutkom, w tym w kwestii absorpcji europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
12. z zadowoleniem przyjmuje ostrożne podejście Komisji pod względem przeprogramowania oraz jej dążenie do utrzymania go na minimalnym poziomie; wzywa do podejścia opartego na „wczesnym ostrzeganiu” w celu informowania zainteresowanych państw członkowskich o uruchamianiu procedury przeprogramowania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów oraz podkreśla, że wnioski o przeprogramowanie powinny być poprzedzane konsultacją z komitetem monitorującym;

Środa, 28 października 2015 r.

13. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie, w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim, kompleksowej analizy wszystkich dostępnych możliwości innych niż zastosowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu rozwiązania problemów, które mogą zakończyć się wnioskiem o przeprogramowanie;

14. ubolewa nad wszelkimi przypadkami nieproporcjonalnego wzrostu obciążenia administracyjnego i związanych z tym kosztów na wszystkich poziomach administracji, uwzględniając krótkie terminy i złożoność procedury przeprogramowywania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów; ostrzega przed nakładaniem się procedur przeprogramowywania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów z kolejnymi cyklami europejskiego semestru; wzywa Komisję do rozważenia możliwości ponownej oceny stosowania terminów w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 23 ust. 16 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Zasady horyzontalne leżące u podstaw rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

15. wyraża zaniepokojenie faktem, że wytyczne nie zawierają wyraźnego odniesienia do zasad ogólnych i horyzontalnych, o których mowa w art. 4–8 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów i przypomina, że interpretacja art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów musi uwzględniać te zasady i być z nimi zgodna, zwłaszcza w kwestii partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, a także być zgodna z rozporządzeniem i wspólnymi ramami strategicznymi jako całością; wzywa w tym kontekście Komisję do wyjaśnienia, w jaki sposób te zasady będą konkretnie uwzględniane przy stosowaniu postanowień art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Subkrajowy wymiar art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

16. podkreśla, że wzrost długu publicznego wynika głównie z polityki stosowanej przez rządy państw członkowskich i jest poważnie zaniepokojony faktem, że niezdolność do należytego rozwiązania problemów makroekonomicznych na szczeblu krajowym może zaszkodzić organom szczebla niższego niż krajowy oraz beneficjentom europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i ubiegającym się o nie;

17. przypomina, że zasady koncentracji tematycznej przewidziane w polityce spójności na lata 2014–2020 pozostawiają pewien stopień elastyczności w reagowaniu na potrzeby państw członkowskich i regionów oraz zauważa, że stosowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów może tę elastyczność ograniczyć; przypomina o potrzebie uwzględnienia kluczowych wyzwań terytorialnych, a także zasady pomocniczości zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

18. zwraca się do Komisji o przeprowadzanie – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i partnerami zgodnie z art. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów – oceny wpływu i oszczędności kosztowej w skali regionalnej i lokalnej wszelkich działań podjętych na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

19. podkreśla potrzebę aktywnego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych we wszystkie działania w ramach przeprogramowania i jest zdania, że ponieważ europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są związane z należyтым zarządzaniem gospodarczym, należy nadać europejskiemu semestrowi wymiar terytorialny, uwzględniając również te władze;

20. zwraca się do Komisji o interpretowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów zgodnie z zasadą proporcjonalności, poprzez uwzględnienie sytuacji tych państw członkowskich i regionów, które zmagają się z trudnościami społeczno-gospodarczymi, i w których europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mają znaczny udział w inwestycjach, co jest jeszcze ważniejsze w kontekście kryzysu; podkreśla, że państwa członkowskie i regiony, zwłaszcza opóźnione, nie powinny zostać bardziej dotknięte;

Koordinacja instytucjonalna, przejrzystość i rozliczalność

21. przypomina, że mocna koordynacja instytucjonalna ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia właściwego dopełniania się i synergii polityki, a także odpowiedniej interpretacji ram należytego zarządzania gospodarczego i ich współdziałania z polityką spójności;

22. apeluje o właściwy przepływ informacji między Komisją, Radą i Parlamentem, a także o przeprowadzenie debaty publicznej na odpowiednim szczeblu politycznym w celu dopilnowania, by warunki stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów były jednakowo rozumiane; przypomina w tym kontekście o konieczności zastosowania specjalnej konfiguracji w Radzie do spraw polityki spójności, która zajęłaby się decyzjami na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Środa, 28 października 2015 r.

23. zauważa zasadnicze znaczenie zapewnienia przejrzystości i rozliczalności poprzez uprawnienie Parlamentu do demokratycznej kontroli nad systemem zarządzania w kontekście art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, który wprowadza znaczne ograniczenia oddolnego podejścia będącego istotną cechą polityki spójności;

Zawieszenie płatności

24. przypomina, że Rada podejmuje decyzje o zawieszeniu płatności na podstawie wniosku, jaki Komisja może przyjąć, w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie podejmie skutecznego działania; podkreśla ważne gwarancje prawne ustanowione w art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu dopilnowania, by mechanizm zawieszenia miał charakter wyjątkowy;

25. podkreśla penalizujący charakter każdego zawieszenia płatności i zwraca się do Komisji o korzystanie ze swobody wniesienia o zawieszenie płatności z niezwykłą ostrożnością i w ścisłej zgodzie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, po należyтым rozpatrzeniu wszystkich odnośnych informacji i okoliczności wynikających z usystematyzowanego dialogu i opinii wyrażonych w jego ramach;

26. w kontekście kryteriów ustalania programów, które mają być zawieszone, oraz poziomu zawieszenia w ramach pierwszej ścieżki, z zadowoleniem przyjmuje ostrożnościowe podejście przyjęte w wytycznych, przewidujące uwzględnienie sytuacji gospodarczej i społecznej danego państwa członkowskiego i rozważenie czynników łagodzących podobnych do tych, które przewidziano w przypadku zawieszenia na podstawie art. 23 ust. 9 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

27. wzywa Komisję do wyznaczenia terminu, do którego można odwołać zawieszenie, o którym mowa w art. 23 ust. 8 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Rola Parlamentu w kontekście art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

28. wyraża ubolewanie z powodu braku odniesienia w wytycznych do roli Parlamentu, mimo że rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów zostało przyjęte w drodze zwykłej procedury ustawodawczej i pomimo stałego apelowania przez Parlament o umocnienie demokratycznej rozliczalności i kontroli w kontekście zarządzania gospodarczego;

29. uważa, że należy sformalizować udział Parlamentu, w charakterze głównego demokratycznego gwaranta właściwego stosowania art. 23 ust. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, w drodze jasnej procedury umożliwiającej jego konsultację na wszystkich etapach w związku z przyjęciem wniosków dotyczących przeprogramowania czy wszelkich wniosków i decyzji o zawieszeniu zobowiązań lub płatności;

30. podkreśla potrzebę stałej, jasnej i przejrzystej współpracy na poziomie międzyinstytucjonalnym oraz uważa, że taka procedura powinna obejmować co najmniej następujące etapy:

- Komisja powinna niezwłocznie informować Parlament o zaleceniach dotyczących poszczególnych państw i zaleceniach Rady stosownych w kontekście europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a także o programach pomocy finansowej, czy odnośnych zmianach, które mogą być podstawą wniosku o przeprogramowanie na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
- Komisja powinna niezwłocznie informować Parlament o każdym wniosku o przeprogramowanie na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów lub wniosku dotyczącego decyzji o zawieszeniu płatności na mocy art. 23 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, umożliwiając Parlamentowi zajęcie stanowiska w formie rezolucji przed podjęciem jakichkolwiek innych kroków;
- Komisja powinna uwzględnić stanowisko Parlamentu oraz wszelkie okoliczności wynikające z usystematyzowanego dialogu i opinii wyrażonych w jego ramach zgodnie z art. 23 ust. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
- Parlament powinien zwracać się do Komisji o wyjaśnienie, czy jego opinie zostały uwzględnione w danym procesie, a także o informacje dotyczące wszelkich dalszych działań podjętych w następstwie usystematyzowanego dialogu;
- Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny powinny być informowane o wnioskach dotyczących przeprogramowania i mieć możliwość wyrażenia opinii;

Środa, 28 października 2015 r.

— Parlament, Rada i Komisja powinny podjąć dialog w kontekście stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów poprzez zapewnienie koordynacji międzyinstytucjonalnej i właściwego przepływu informacji, przewidując monitorowanie stosowania wszelkich procedur na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

31. wzywa Komisję do złożenia sprawozdania na temat wpływu i wyników stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w kontekście przeglądu stosowania tego rozporządzenia zgodnie z ust. 17 tego artykułu, w tym poprzez wyszczególnienie stopnia, w jakim dany wniosek o przeprogramowanie opierał się na wykonaniu stosownych zaleceń dotyczących poszczególnych państw lub zaleceń Rady, lub wyszczególnienie zakresu, w jakim dostępne europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne przyczyniły się do zwiększenia wzrostu i konkurencyjności w państwach członkowskich dzięki programom pomocy finansowej, a także poprzez przedstawienie danych dotyczących wszelkich zawieszonych kwot i odnośnych programów;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz regionom tym państw.
